

Sannheten om dåpen

(The truth about Baptism)

INTRODUKSJON

Hver enkelt som kommer til Jesus, og er ledet av Ånden, ønsker å bli døpt. Og faktisk, for å oppnå full frelse, trenger man å bli døpt i Jesu navn til syndenes forlatelse (Apostlernes gjerninger 2, 38). Jesus befalte dåpen (Matteus 28, 19) og sa, "*Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud*" (Johannes 14, 15).

Likevei må dåpskandidaten angre sine synder og vende om og tro med hele sitt hjerte at Jesus er Kristus, Guds Sønn (Apostlernes gjerninger 8, 37) for han lar seg døpe. Det å bli døpt ved neddykkelse i Jesu navn vil ikke i seg selv bringe forlatelse for syndene. Kravet er at man angre sine synder *og* blir døpt i Jesu navn. En synder som ikke akter å vende om fra et liv i synd, har ingen fordel av dåpen.

Ikke for en synder har angret fullt ut og tror at Gud har tilgitt ham, skulle han underkaste seg dåpen i Jesu navn av en tilbørlig autorisert pastor eller evangelist. Men det å unnlate å

gjøre slik når en oppfyller disse kravene, vil føre en i ulydighet overfor Kristi evangelium, og en vil ikke utvikle seg åndelig.

HENSIKT MED DÅPEN

Dåpen er en lydighetshandling overfor Gud av en person som tror på evangeliet om Jesus Kristus. Lydighet kommer som følge av å motta tilgivelse for synder en har bekjent (Apostlenes gjerninger 2, 38). Når det gjelder en god samvittighet framfor Gud, vil dåpen også frelse oss gjennom oppstandelseskraften av Jesus Kristus (1Pet 3, 21). Dåpen er en type på å ta på eller bli ikledd Jesus (Galaterne 3, 27).

En troende uttrykker sin skilsmisse fra sitt gamle syndige liv ved dåpen og identifiserer seg med et ønske om å leve et nytt liv for Jesus. Hans foregåendeliv er virkelig begravd med Jesus i dåpen (Romerne 6, 4).

SKIKKELIG MÅTE Å DØPE PÅ

Bestenking, osing og neddykkelse er måter å døpe på som blir praktisert i dag. Efeserne 4, 5 sier: *"En Herre, en tro, en dåp"*. Derfor tror vi det eksisterer bare en korrekt måte å døpe på. Det ville bli den måte Jesus og disiplene praktiserte.

To skriftsteder viser oss hvordan denne måten er. *"Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet"* (Matteus 3, 16). Apostlenes gjerninger 8, 38-39 forteller om Filip som døper den etiopiske hoffmannen, og det står, *"Da de steg opp av vannet..."*. *"Steg straks opp av"* og *"Steg opp av vannet"* antyder sterkt at dåpen er skikkelig utført ved neddykkelse i vann. Paulus henviser til dåpen som begravelse med Kristus (Rom 6, 4) og det støtter dette standpunkt. Studier av det greske ordet *baptizo* som *de* kommer fra, gir det avgjørende bevis på at neddykkelse i vann er den rette måte. *Baptizo* betyr å dyppe ned eller å senke.

BIBELSK DAPSFORMEL

Jesus befalte sine gjenværende elleve apostler i Matteus 28, 19 å døpe, *"Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem..."*. Han talte til mennesker som hadde fått åpnet sitt forstand

for skriftene (Luk 24,45). De var vitne til Hans død, begravelse og oppstandelse. De ville snart være vitne til Hans himmelfart. De visste Han var i besittelse av ordene om evig liv, og de ville ikke glemme disse.

Tidligere, hadde Han formant dem: *"Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud"* (Joh 14, 15).

Tvileren Tomas, idet han fikk se naglemerkene i hendene på Ham og såret i Hans side, gjorde denne bekjennelse: *"Min Herre og min Gud"* (Johannes 20, 28). Disiplene visste at Han var Gud åpenbart i kjød og de elsket Ham, og de ville ikke unnlate å holde dette bud.

På den viktige pinsedagen, nedskrevet i andre kapittel av Apostlernes gjerninger, leser vi for første gang at de adlød Hans befaling om Å døpe. De hadde alle akkurat blitt fylt med Guds Heilige And og talte i andre tunger etter som Gud gav dem å tale (Apostlernes gjerninger 2,4). Peter hadde stått sammen med de elleve og forkynt budskapet om Jesus Kristus og Hans korsfestelse. Jøder og proselytter som var samlet i Jerusalem til pinsefesten, gikk over fra å være spottere til å bli folk som begynte å forhøre seg. Det stakk dem i hjertet da de hørte Peters budskap, og de spurte hav de skulle gjøre for å bli freist? Peter som var den logiske talsmann på grunn av at Jesus gav ham himmelrikets nøkler (Matteus 16,19), utstedte dette svaret: *"Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere får tilgivelse for syndene, og dere skal få Den Heilige Ånds gave"* (Apostlernes gjerninger 2, 38).

Peter utøvet sin gudgitte autoritet. De andre elleve apostlene stod stille og var enige med ham. Menneskene var mottagelige: *"De som tok imot hans budskap, hie døpt, og den dagen hie tre tusen lagt til menigheten"* (Apostlernes gjerninger 2, 41).

Med første blick, ser dette kanskje ut som en motsigelse til hva Jesus befalte dem å gjøre i Matteus 28,19, med hensyn til formelen for å døpe (ordene sagt over en dåpskandidat like før han er dykket under). Når vi vet at hele skriften, er inngitt (insprert) av Gud (2Tim 3,16) og at det derfor ikke kan være noen motsigelser i skriften, må vi analysere disse to versene

litt nøyere. gjør vi det, vil vi finne ut at Apostlenes gjerninger 2,38 ikke er en motsigelse, men en pålegging til Matteus 28,19.

La oss første legge merke til hva Herren Jesus befalte "*...Døper dem til Faderens, Sønnens, og Den Heilige Ånds NAVN*". Befalingen er å døpe i NAVNET (entall) "*...til Faderen, og Sønnen og Den Hellige Ånd*". I Peters svar med hensyn til hva en skulle gjøre, svarte han, *døpt i Jesu NAVN ..*". For å få dette til å stemme, og siden begge er i Guds ord, må de, NAVNET til Faderen, Sønnen og Den Heilige Ånd å være NAVNET til Jesus Kristus.

Skriften stadfester dette. "*Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder*" (Matteus 1,21). Matteus 1,25 tilføyer: "*...og han gav ham navnet JESUS*". Sønnen, som er omtalt i Matteus 28,19, unnfanget av Jomfru Maria ved Den Heilige And, fikk navnet JESUS. Denne samme Jesus uttaler: "*Jeg er kommet i min Fars NAVN*" (Johannes 5, 43). Jesus fikk sin Fars navn akkurat på samme måte som du og jeg fikk vår fars navn (Hebreerne 1,4). Den Heilige And kommer i det samme navnet, som Jesus sier i Johannes 14,26 "*Men talsmannen, Den Heilige Ånd, som Faderen skal sende i mitt NAVN...*". NAVNET til Faderen er JESUS, NAVNET til Sønnen er JESUS, og NAVNET til Den Heilige Ånd er JESUS.

Guds ord holder igjen stikk, det er ingen motsigelser. Fader, Sønn og Hellig And er titler til EN Gud som har NAVNET JESUS. Peter og de andre apostlene visste dette. Derfor, gav Peter denne formelen som han gjorde, og de andre apostlene var enige med ham.

Derfor, på pinsedagen, tok tre tusen sjeler på seg navnet JESUS i dåpen, navnet som Peter tilkjennegav i Apostlenes gjerninger 4,12, var, "*..Det eneste navnet i hele verden blant mennesker som vi kan bli freist ved*". Filip påkalte det samme navnet i dåpen av samaritanere i Apostlenes gjerninger 8,16: "*...De var bare døpt til Herren Jesu navn*". Peter fortsatte dette monsteret i Apostlenes gjerninger 10,48; han befalte et hedensk hus som allerede hadde mottatt Den Heilige Ånd å bli døpt i Jesu navn.

I Apostlernes gjerninger 19,1-7 kan vi lese om 12 menn i Efesos som manglet Den Heilige Ånds gave. Da Paulus fikk vite at de ikke hadde mottatt Den Heilige And, spurte han *om; "Hva si igs döp er dere döpt med"*? Siden de bare var döpt til Johannes Döperens döp, en döp til omvendelse, forklarte Paulus at de måtte tro på den som kom etter Johnnes, Jesus Kristus.

„Da de hørte dette, ble de döpt til Herren Jesu navn“. Påulus la hendene på dem, og de mottok Den Heilige Ånd. Denne bibel - fortellingen skildrer to viktig punkter omkring döpene for oss: (1) Hvis en person ikke har mottatt Den Heilige Ånd, så er det kanskje fordi han har ikke blitt döpt i Jesu navn enda; (2) Hvis en person hadde vært döpt tidligere, men ikke i Jesu navn, så döpte Paulus ham igjen i Jesu navn.

Paulus trodde sterkt på Jesu navn. Han laerte om Herren Jesu navn i sin uforglemmelige opplevelse som hendte på veien til Damaskus. *"Da han var underveis og nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. Han falt til jorden og hørte en röst si til ham: Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg? Han spurte: Hvem er du, Herre? Og svaret lød: Jeg er Jesus, han som du forfølger"* (Apostlernes gjerninger 9,3-5). Paulus som tidligere hadde vært en forfølger av de kristne, ble en kristen. Han snakker om å kalle på Herrens navn ved sin egen personlige döp i Apostlernes gjerninger 22,16.

Noen andre henvisninger som tilkjenner döpformelen til å være i Herren Jesu navn er: *"... döpt til Kristus Jesus.."* (Romerne 6,3) *(...Men nå er dere blitt vasket rene, dere er blitt hellighet, ja, rettfærdige for Gud i Herren Jesu kristi navn og ved vår Guds Ånd"* (1Korinter 6,11) *"Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud Fader ved ham"* (Kolosserne 3,17).

Referansebøker understøtter videre det faktum at den tidlige menigheten brukte formen *"i Jesu Kristi navn"* eller *"Herren Jesu navn"*. SVENSKT BIBLISKT UPPSLAGS VERK, Bind 1-side 447, *"Döpformelen synes fråmbör ha varit kristologisk, senare trinitarisk"*. GADS DANSK BIBELLEKSIKON-1965, Bind 1, side 387. *"De Kristne har forstået at döp til Jesus död var ensbetydende med, at Hon fikk ejendomsrett over dem; 2Kör*

5, 15 og 1Kor 6, 19, derfor blev Jesu navn neunt ved dåb". KIRKENS HISTORIE, av Ivar Weile, Lutherstiftelsens Forlag, Oslo, 1929, side 3. "Da Den Heilige Ånd på pinsefesten blev utgydt over den første disiplerflokk, og 3,000 ved vidnesbyrdet omvendtes og blev døpt til Jesu Kristi navn, skaptes en menighet i Jerusalem". Og på side 13,14; "Det kan av enkelte ord i det nye testamente se ut som om de kristne en tid døbte med ordene: «til Jesu navn:»".

KONKLUSJON

Jesus krevde dåp. Disiplene og den tidlige menigheten adlød Hans bud og krevde det av andre. Den Heilige Bibelen, overlevert til oss fra Herrens hånd, krever det. Derfor, er det et hvert individs ansvar som søker full frelse, å bli døpt ved å bruke den korrekte bibelske måte og formel.

Bibelen har ingen beretninger om at noen ble døpt på en annen måte enn ved full neddykkelse i vann (måte), i Herren Jesu navn (formel). Vi konkluderer, derfor, med at dåp til titlene, ved å bruke ordene, "til Faderens, og Sønnens og Den Hellige Ånds navn", er en tradisjon innledet av mennesker. Jesu befaling i Matteus 28,19 blir ikke adlydt ved å bruke titlene; det er bare igjentatt. Peter og de andre apostlene var lydige mot Gud på pinsedagen ved å erklære at dåpen skulle bli utøvet i navnet Jesus.

Frelsen kommer bare ved Guds nåde. Det er bare ved hans nåde at vi kan vende om og bli døpt i Jesu navn og få tilgivelse for våre synder. Det er vårt privilegium og vår eue å bli begravd med Kristus i dåpen som svar på en god samvittighet til Gud. Ved at vi er lydige når det gjelder dåp, dåp i Jesu Kristi navn, mottar vi loftet om Den Hellige Ånds gave. Alle som har vendt om skulle bli døpt i navnet Jesus selv om de allerede har mottatt Den Hellige And (Apostlenes gjerninger 10,44-48). Gud befalte det. Alle sanne troende vil gjøre sitt beste for å adlyde Guds befalinger. De ville ikke la noe hindre dem.